

Śmieszno i głupio

12 listopada 2024

Polskim utworem muzycznym wykonywanym przez orkiestrę dętą, słyszonym z dużej odległości jest „Śpij kolego w ciemnym grobie, niech się Polska przyśni tobie”. Tak wygląda i pobrzmiwa rozpoczęcie parady 11 listopada 2024 roku we Wrocławiu. Potem orkiestra dziarsko dmie w instrumenty mimo zimna „Down by the Riverside”, przechodząc w standard jazzowy „When All the Saints go Marching in”.

Kolorowo wystrojony w dziwne kostiumy tłumek rozpoczyna paradowanie marzenia o wolności we Wrocławiu. Dziewczęta wytresowane na wzór amerykańskich cheerleaderek podążają w kondukcje za kareta, w której wieziony jest osobnik przypominający „marszałka” Piłsudskiego w charakterystycznej maciejówce na głowie. Obok niego jakaś dama, a naprzeciwko – dżentelmeni, koniecznie w kapeluszach. Jeden – w czarnym meloniku, drugi w równie czarnym cylindrze. Dobrze jest przypomnieć historyczną tradycję nakryć głowy. Otóż meloniki zdobiły głowy urzędników londyńskiego City, czyli finansjery, lub tajni agenci carskiej policji. Cylinder zdobił dawniej głowy nikczemników sfer wyższych. Dbłość o tradycję trwa. Za powozem z dostojnikami podążają mieszkańcy.

Najwyraźniej szkoły, jak niegdyś w mobilizacji pierwszomajowej, dostały polecenie „spontanicznego uczestnictwa”, na co wskazują zróżnicowane grupy wiekowe uczestników i niesione przez nich banery z nazwami szkół. Jak relikwiarz szkoły zawodowej przewożona jest tekturowa makietka pojazdu gąsienicowego. Być może komentarz do naszej obronności w pełni wpisujący się w poziom niepodległości. W 22. minucie transmisji prowadzonej przez nadawcę cała parada się kończy. Poza sporadycznymi przypadkami wdzięczących się do kamery pań i mało naturalnej wypowiedzi ucznia jednej ze szkół

zapewniającego, że o coś walczymy, nie ma wystąpień mówców, organizatorów, nie widać też policji z wyjątkiem jakichś dwóch konnych.

Ktokolwiek ekscytuje się 11 listopada, jako polskim świętowaniem nie wiadomo czego, pozwolę sobie odwołać się do źródła, które wiele wyjaśni i odpowie czy takie naśladownictwo warte jest zachodu i całej pompy.

Zatem 11 listopada w Stanach Zjednoczonych obchodzony jest jako Dzień Weteranów. W związku z tym w całym kraju planowane są parady, ceremonie i hołdy dla weteranów i ich rodzin, aby uczcić tych, którzy służyli i obecnie służą w armii USA. Wietnam, Syria, Irak, Afganistan, Rammstein, Poznań. „W tym roku, jak zawsze, amfiteatr pamięci zbudowany wokół Grobu Nieznanego Żołnierza na Cmentarzu Narodowym w Arlington, tuż za Waszyngtonem, pozostaje punktem centralnym krajowych ceremonii Dnia Weteranów. Tradycje są mocno ugruntowane: połączona gwardia reprezentująca wszystkie rodzaje sił zbrojnych wykonuje „prezentację broni” przy grobie, prezydent składa wieniec, a trębacz gra „Taps”, przejmujący sygnał trąbki używany na pogrzebach żołnierzy amerykańskich”. Pełne uzasadnienie dla utworu „Śpij kolego w ciemnym grobie” jest jak ostatnie pożegnanie wolności.

W 1958 roku dwóch niezidentyfikowanych amerykańskich poległych na wojnie, jeden z II wojny światowej a drugi z wojny koreańskiej, zostało pochowanych na Cmentarzu Narodowym w Arlington obok Nieznanego Żołnierza z I wojny światowej. W 1984 roku obok nich pochowano nieznanego żołnierza z wojny w Wietnamie. Symbolizują oni wszystkich Amerykanów, którzy oddali życie we wszystkich wojnach (szczątki nieznanego żołnierza z Wietnamu ekshumowano w 1998 roku; zidentyfikowano go za pomocą testów DNA i ponownie pochowano na innym cmentarzu – od tego czasu krypta ta pozostaje pusta).

Wcześniejszy, bardziej wąsko ukierunkowany Dzień Rozejmu, upamiętniał zakończenie walk w I wojnie światowej na mocy

rozejmu wprowadzonego o godzinie 11 rano 11 listopada 1918 r. – 11. godziny 11. dnia 11. miesiąca. Prezydent Woodrow Wilson ogłosił pierwszy Dzień Rozejmu rok później. W 1938 r. Kongres ustanowił Dzień Rozejmu świętem państwowym, poświęconym sprawie pokoju na świecie. Jednak nadzieja Wilsona, że I wojna światowa będzie „wojną kończącą wojnę”, upadła wraz z wybuchem nowych walk w Europie. Stany Zjednoczone przystąpiły do II wojny światowej w 1941 r.

Chcąc oddać hołd 16 milionom Amerykanów, którzy walczyli w II wojnie światowej (w tym 407 000 poległych) i innym, którzy służyli narodowi w którejkolwiek z wojen, Kongres i prezydent Dwight Eisenhower w 1954 r. ponownie ustanowili święto 11 listopada „Dniem Weterana”. „Poświęćmy się na nowo zadaniu promowania trwałego pokoju, aby ich wysiłki nie poszły na marne” – napisał Eisenhower w swojej pierwszej proklamacji z okazji Dnia Weteranów.

W 2004 roku starzejący się, ale dumni weterani uczestniczyli w odsłonięciu Narodowego Pomnika II Wojny Światowej na National Mall w Waszyngtonie, pomiędzy Pomnikiem Lincolna a Pomnikiem Waszyngtona. Wojna koreańska jest upamiętniona pobliskim pomnikiem, składającym się z 19 posągów przedstawiających oddział na patrolu. W trzyletnim konflikcie zginęło ponad 54 000 żołnierzy amerykańskich.

Odsłonięty w 1982 r. Wietnamski Pomnik Weteranów (również na National Mall, w pobliżu Pomnika Lincolna) składa się z dwóch polerowanych, czarnych granitowych ścian, na których wryto nazwiska ponad 58 000 amerykańskich żołnierzy poległych lub zaginionych podczas wojny w Wietnamie.

W 1993 r. odsłonięto Pomnik Kobiet Wietnamu. Znajduje się on kilka metrów od głównego Pomnika Weteranów Wietnamu i przedstawia trzy kobiety, w tym jedną opiekującą się żołnierzem. W Wietnamie służyło prawie 2,6 miliona mężczyzn i 7500 kobiet; ponad 83 procent kobiet było pielęgniarkami.

Według danych Biura Spisowego w 2010 roku w Stanach Zjednoczonych mieszkało 22,4 miliona weteranów.

Jednym z najważniejszych wydarzeń ostatnich parad z okazji Dnia Weteranów w Nowym Jorku był występ szyfrantów z plemienia Nawaho, którzy odegrali wyjątkową rolę w armii amerykańskiej podczas II wojny światowej. Jako młodzi marines na polu bitwy, ci dwujęzyczni Indianie przesyłali tajne komunikaty wojskowe za pomocą opracowanego przez siebie kodu, który wykorzystywał ich plemienny język Nawaho. Navajo Code Talkers stworzyli jedyny niezniszczalny kod w nowoczesnej historii wojskowej, ratując niezliczone życia i przyspieszając koniec wojny. Służyli z wyróżnieniem w każdej większej bitwie na Pacyfiku od 1942 do 1945 roku.

Opracowanie: Jola

Na podstawie: [YouTube.com](https://www.youtube.com/watch?v=...), ch.usembassy.gov

Źródło: WolnemMdia.net